

Kilometer for Enkeltbilletter, men efter hvad der er oplyst for mig, sættes den pr. 5 Kilometer for Abonnementskort, og det har afstedkommet ret mærkelige Ting. For det første er det ganske modsat den almindelige Praksis, at hvor der handles om store Summer, der bruger man mindre Enheder for Beregningen end ved mindre Summer. Forskellen har nemlig ikke meget at betyde, naar det drejer sig om 30 Øre eller 35 Øre for en enkelt Billet, men naar det drejer sig om 30 Kr. eller 35 Kr. for Abonnement til den samme Station, saa spiller det en Rolle. Naar der f. Eks. er en forskellig Afstand fra to Stationer til det samme Sted, f. Eks. Kjøbenhavn, saaledes at den ene ligger $17\frac{3}{4}$ Kilometer og den anden ligger $22\frac{1}{4}$ Kilometer derfra, Forskellen er altsaa $4\frac{1}{2}$ Kilometer, saa giver det ved Beregningen af Enkeltbilletter et tydeligt Udslag, men Kortene komme til at koste liget meget, idet man ved det sidste runder nedad til 20 Kilometer, ved det andet opad til samme Tal. Det vilde være lige saa let at beregne Kortene efter en Grundtakst, som var sat for 1 Kilometer, og Følgen deraf vilde være, at naar der var Forskel mellem to Stationer for Prisen for Enkeltbilletter, vilde der ogsaa blive en Forskel for Kortenes Vedkommende, hvad kun var naturligt. Det er maaske et mindre vigtigt Spørgsmaal, men som jeg dog ikke har villet undlade at fremdrage ved denne Lejlighed, og jeg henstiller til Udvalget at tage Hensyn dertil, saafremt det ikke er et rent administrativt Spørgsmaal. Jeg skal slutte med at sige, at i alt Fald med Hensyn til den Nærtrafik, der har samme Karakter som Kystbanetrafikken, maa der gøres Administrationsforandringer. Der er for stor en Administration, en alt for dyr Administration. Det vilde have været heldigt, om vi først kunde have faaet en Lov om Organisation og saa bagefter havde set, om det var nødvendigt derefter at forhøje Taksterne. Den Vej vilde enhver privat Mand gaa, naar han mener, der er noget i Vejen. Han vil først søge at tvinge sine Udgifter ned, og kan han ikke komme længere der, saa forhøjer han sine Varers Pris, men det gør han til sidst, thi det er altid et noget tvæægget Sværd. Jeg tror, at de Herrer, som mene, at man uden videre kan forhøje Taksterne og faa et betydeligt Udbytte deraf, regne fejl. Det vil vise sig her som andre Steder, at Prisen staar i et stærkt følgende Forhold til den Mængde, der vil benytte Banerne. Jeg skal blot nævne, at der forleden Søndag

maatte anvendes 20 Ekstratog paa Klampenborgbanen for at bringe Folk ud til Skoven. Naar man har et saa enormt Publikum at arbejde med som her, er det ganske mærkværdigt, at en Jernbane som den skal give et saa betydeligt Underskud og derved indirekte bidrage sit til en almindelig Takstforhøjelse. Jeg tror, at Udvalget vil gøre klogt i at tage noget Hensyn til, hvad jeg har bemærket, om ikke alt for stærkt at forhøje Priserne for Enkeltbilletter ved Nærtrafikken. For Fjerntrafikken Vedkommende indrømmer jeg, at det altid har staaet for mig som ret mærkeligt, at man f. Eks. kan køre for en Pris af 6 Kr. fra Kjøbenhavn til Frederikshavn. I den Henseende er man kommen for langt ned ved Loven af 1896, men det kan let redresseres ved nærværende Lov.

Formanden: Jeg skal herved afbryde Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 8.

Udenfor Dagsordenen har Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds Ordet for at forelægge det ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Vilhelm Lassen: Paa min Medforslagsstillers og egne Vegne, skal jeg tillade mig at anbefale det lille Lovforslag, vi indbringe, til Tingets Velvillie. Det angaar, som ærede Medlemmer have hørt, Oprettelse af en Statstidende her i Landet. Denne Statstidendes Formaal skulde være det at være et Meddelelsesmiddel for alle offentlige og retslige Kundgørelser, der hidtil efter Lovgivningen skulde indrykkes i „Berlingske Tidende“ og de privilegerede Blade uden for Kjøbenhavn. Det er Meningen at samle alle disse Bekendtgørelser i en Statstidende, som skal udgaa dagligt og ikke indeholde andet Stof end disse Kundgørelser, og hvad Regeringen ellers maatte finde hensigtsmæssigt at meddele Offentligheden. Indenrigsministeriet bestemmer, hvad Bladet skal koste, og hvad Kundgørelsernes Indrykning skal koste. En Følge af denne Statstidendes Oprettelse vil være den, at samtlige de Bladprivilegier, der for Tiden ere givne, skulle bringes til Ophør, og Meningen er, at Loven skal træde i Kraft den 1ste Januar 1903. Jeg vil minde ærede Medlemmer om, at det Parti, som nu er Flertal her, allerede for mange Aar siden har udtalt sig imod den Ordning af offentlige Kundgørelser, som vi hidtil have haft, og som paa mange Maader har vist sig at være uheldig. Min